

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8Csp/93/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5317206485
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5317206485.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanej R. I., O.. X.XX.XXXX, V. F. XXX, XXX XX F., v konaní o zaplatenie istiny 136,87 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 101,50 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 101,50 € od 1.4.2015 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, v rozsahu 48,32 %.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) sa na základe skutočností uvedených v žalobe, doručenej súdu dňa 24.11.2017, domáhal voči označenej žalovanej vydania rozhodnutia, ktorým by jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 136,87 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 20.1.2015 do zaplatenia, a to z titulu neuhradenej pôžičky poskytnutej žalovanej na základe zmluvy zo dňa 11.12.2013, číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX. Uplatnil i náhradu trov uvedeného sporového konania.

2. Žalovaná, ktorej bola žaloba do vlastných rúk doručená dňa 27.11.2019, sa k žalobe písomne nevyjadrila, v spore zostala nečinná.

3. Vo veci v súlade s § 297 CSP súd na prejednanie sporu pojednávanie nenariaďoval. Podľa § 219 ods. 3 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu. Urobil tak vyhláškou, ktorá bola vyvesená dňa 3.6.2020 a zvesená dňa 8.9.2020.

4. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.12.2013 čl. 9, prehľadom splátok a úhrad na čl. 16, predžalobnou upomienkou zo dňa 27.11.2014 čl. 13, vrátane doručenky k nej na čl. 14, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.1.2015 čl. 15. Na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav a vyvodil z neho nasledovné právne závery.

5. Právny predchodca žalobcu (veriteľ - spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) a žalovaná uzavreli dňa 11.12.2013 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bola žalovanej schválená pôžička

vo výške 200,- €, zodpovedajúca kúpnej cene predmetu financovania pôžičky, a to tovaru - masážny vankúšik, ktorú sa žalovaná zaviazala uhradiť v 12 mesačných splátkach po 19,70 €, pri celkovej čiastke 236,40 €, fixnej ročnej úrokovej sadzbe 23,81 % a RPMN rovnakej 23,81 %, s termínom konečnej splatnosti „03/2015“.

6. Vychádzajúc z prehľadu splátok a úhrad na čl. 16 spisu žalovaná z poskytnutej pôžičky uhradila sumu 98,50 €. Keďže porušila zmluvnú povinnosť splácať úver riadne a včas, listom zo dňa 27.11.2014, označeným ako „Predžalobná upomienka“, predchodca žalobcu žalovanú vyzval k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť veriteľa úver celý jednorázovo zosplatiť. Keďže k úhrade dlžných splátok napriek tomu nedošlo, predchodca žalobcu úver zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 25.1.2015, označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“, v ktorom požadoval úhradu sumy 143,83 € (z toho istiny úveru vo výške 136,87 €).

7. Dňa 19.2.2018 pôvodný žalobca, ako postupca so žalobcom ako postupníkom uzavrel rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok a dňa 10.7.2018 aj žiadosť o postúpenie a prevod, na základe ktorých došlo k postúpeniu pohľadávky uplatnenej v uvedenom spore na súčasného žalobcu. Uvedenými skutočnosťami sa súd zaoberal už v uznesení č. konania 8Csp/93/2017-71 zo dňa 1.4.2020, ktorým rozhodol o pripustení zmeny žalobcu Všeobecnej úverovej banky, a.s. ako právneho nástupcu pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding, a.s. - veriteľa, nakoľko uznesením č. konania 8Csp/93/2017-64 zo dňa 5.11.2019, právoplatne dňom 13.12.2019, rozhodol o tom, že pokračuje v konaní ako so žalobcom so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako právnym nástupcom pôvodného žalobcu Consumer Finance Holding a. s., v nadväznosti na jeho zánik ku dňu 1.1.2018.

8. Vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou (11.12.2013), súd na vec aplikoval ustanovenia právnych predpisov účinných k tomuto dátumu.

9. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 494 Občianskeho zákonníka z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečoho sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Podľa ust. § 1 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať aj tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

10. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovanou je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi stranami sporu uzavretá, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaná ako spotrebiteľ nemohla individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy o pôžičke. Táto zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaná zaviazala právnemu predchodcovi žalobcu ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky. Právny predchodca žalobcu bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa, s poukazom na predmet podnikania a žalovaná bola v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní zmluvy o pôžičke nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobca opak tohto postavenia žalovanej nepreukázal žiadnymi dôkazmi, resp. ani netvrdil). Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

11. Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná len sčasti. Nakoľko úver poskytnutý na základe vyššie uvedenej zmluvy vyhodnotil ako spotrebiteľský, zmluvu podrobil súdnemu prieskumu z pohľadu zákonom predpísaných náležitostí a dospel k záveru, že niektoré z nich v nej absentujú, resp. že v zmluve je uvedená nesprávne hodnota RPMN, čo má za následok, že úver na základe tejto zmluvy poskytnutý sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ) a v zmluve je uvedená nesprávne i výška RPMN (§ 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ).

12. Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa naplnené neboli. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

13. V súvislosti s konečnou splatnosťou spotrebiteľského úveru súd poukazuje na to, že tento údaj má byť v zmluve uvedený jednoznačne, teda uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roku. Vychádzajúc z jazykového a logického výkladu znenia ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ vyplýva, že v zmluve musí byť uvedený termín, ktorým je konkrétny dátum/deň. V tomto smere je zákon jednoznačný. Ide o údaj, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napríklad z počtu splátok úveru). Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru nepochybne nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písmenom k), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, a preto pri písmene f) citovaného ustanovenia iný výklad, než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy (Krajský súd v Prešove 17Co/2/2015). Údaj o konečnej splatnosti má byť uvedený zreteľne a jasne pre každého, teda aj pre tzv. priemerného spotrebiteľa. Významom zákonného ustanovenia o termíne konečnej splatnosti je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (Krajský súd v Prešove 2Co/72/2015). Vyžaduje sa teda presná časová špecifikácia termínov splatnosti jednotlivých splátok a konečnej splatnosti celého úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétnych časových údajov, ktoré budú termíny splátok a konečnú splatnosť úveru predstavovať. Pokiaľ teda samotná zmluva tieto presné údaje neobsahuje, nemožno mať zato, že tieto predpoklady možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu termínu konečnej splatnosti úveru matematickými operáciami z iných dostupných údajov v zmluve (Krajský súd Košice 16Co/267/2015).

14. Bez ohľadu na to, či je možné v danom prípade konštatovať, že zmluva obsahuje všetky náležitosti, vrátane predpokladov pre výpočet hodnoty RPMN, súd poukazuje na to, že táto veličina v zmluve nie je uvedená v správnej výške. Súd pri výpočte na utvrdenie použil interaktívnu kalkulačku portálu Ministerstva financií SR (FINinfo), pričom zistil, že pri splátke vo výške 19,70 € a počte splátok 12 predstavuje RPMN 33,25 % (splatená suma 236,40 €). Údaje týkajúce sa počtu splátok, výšky splátok a celkových nákladov spotrebiteľa korešponujú so zmluvu, vychádzajúc z výsledkov výpočtu, avšak nekorešponuje s ňou hodnota RPMN, ktorá je uvedená v zmluve nižšia, vo výške 23,81 %, teda v neprospech spotrebiteľa. Súdu nie je zrejmé, na základe akého výpočtu, pri zohľadnení akýchkoľvek predpokladov, veriteľ k uvedenej výške RPMN dospel. Je možné predpokladať, že pri výpočte zahrnul i prípadné iné poplatky či úroky, ktoré v bode označenom ako predmet financovania pôžičky neuviedol. Súd zdôrazňuje, že vymedzenie predpokladov, z ktorých veriteľ pri výpočte RPMN vychádzal, predstavuje podstatný údaj pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré spotrebiteľ na úver musí uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti poskytnutého úveru. Zároveň poukazuje na to, že samotné uvedenie výšky RPMN bez uvedenia, aké predpoklady boli použité pre jej výpočet z hľadiska naplnenia § 9 ods. 2 písm. j) ZOSU, nepostačuje. Zákonodarca v uvedenom zákonnom ustanovení jasne stanovil, že v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli pre výpočet RPMN použité. Potreba ich vymedzenia vyplýva aj z transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 4. 2008, konkrétne článku 10 ods. 2 písm. g/ cit.: "Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery". V danom prípade bolo nevyhnutné prijať taký záver, že údaj RPMN, hoc je v zmluve uvedený, je uvedený v nesprávnej výške. Táto skutočnosť má rovnaký následok, ako absencia údajov týkajúcich sa tejto náležitosti, a to ten, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

15. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd ustálil, že úver na základe vyššie špecifikovanej zmluvy treba považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov, to znamená, že žalobca má nárok len na vrátenie tých peňažných prostriedkov, ktoré žalovanej skutočne poskytol a ktoré mu žalovaná nevrátila, teda na rozdiel medzi poskytnutou sumou pôžičky a uhradenými splátkami. Zo žalobcom predloženého výpisu čerpania, splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná z poskytnutého úveru 200,- € uhradila 98,55 €. Preto podľa názoru súdu patrí žalobcovi plnenie v rozsahu predstavujúcom rozdiel medzi tými peňažnými prostriedkami, v danom prípade tento rozdiel predstavuje 101,50 € (200 - 98,50).

16. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, žalobcovi vznikol nárok aj na úrok z omeškania. Uplatnil ho v zákonnej výške 5,05 % ročne od 20.1.2015. Vychádzajúc z obsahu žaloby možno konštatovať, že za okamih vzniku omeškania žalobca považoval deň nasledujúci po zosplatnení úveru. V obsahu žaloby však sám žalobca poukazuje na to, že k oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru doručenkou nepripája. Preto nebolo možné zistiť, či sa žalovaná preukázateľne dozvedela o predčasnom zosplatnení úveru a o tom, v akej výške a odkedy je s jeho neuhradenou časťou v omeškaní. Za okamih vzniku omeškania súd v danom prípade preto ustálil deň nasledujúci po splatnosti celého úveru, ku ktorej malo dôjsť v mesiaci marec 2015, teda najneskôr posledným dňom uvedeného mesiaca. Podľa názoru súdu žalovaná je bez pochyb v omeškaní teda od 1.4.2015. V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti sa zamietnutá časť žaloby týka nielen úroku z úveru, ale i príslušenstva pohľadávky, a to úroku sankčného vo výške 5,05 % ročne od 20.1.2015 do 31.3.2015.

17. O trovách tohto sporového konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, keď najskôr rozhodol o nároku na ich náhradu podľa úspechu v spore. Žalobca sa žalobou domáhal zaplata sumy vo výške 136,87 € (100 %), súd jeho žalobe vyhovel v časti o zaplata sumy 101,50 € (74,16 %). V tomto rozsahu mal úspech žalobca. Na strane druhej úspech žalovanej predstavoval 25,84 %. Čistý úspech žalobcu tak bolo potrebné ustáliť na 48,32 %. V tomto rozsahu má žalobca nárok na náhradu trov konania voči žalovanej. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením, po právoplatnosti rozsudku, v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa §125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.